

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันอาทิตย์ที่ 27 มีนาคม 2559..

...ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมทั้งหลาย ที่ตั้งใจสร้างสมอบรมบุญบารมีสร้างคุณงามความดี เพิ่มพูนบุญบารมีของตนให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นไป เรียกว่าเป็นคนไม่ประมาท ถ้าคนประมาทเกิดมาแล้วอยู่เฉยๆ ไม่ได้ทำคุณงามความดีอะไรเลย เรียกว่าขาดทุนที่ได้เกิดขึ้นมาเป็นมนุษย์ เกิดขึ้นมาโชคก็ได้เป็นมนุษย์แล้วแต่ยังขาดทุนที่ยังไม่ได้สร้างความดีเอาไว้ เหตุฉะนั้นบางคนก็สร้างแต่บาป บางคนสร้างแต่คุณงามความดีมีความสุข ก็ได้รับผลคุณงามความดีที่ตนได้กระทำเอาไว้ เรียกว่ากรรม กรรมเป็นของของตน กรรมเป็นที่พึ่งอาศัย อาศัยซึ่งกรรมที่ได้ทำเอาไว้ จึงได้มีเครื่องประดับเป็นของตนเอง ถ้าคนไม่มีบุญบารมีก็ทุกข์ยากลำบาก เป็นขอทานก็มี อยู่ในป่าในเขาก็มี ทุกข์ยากลำบากเพราะไม่ได้สร้างสมอบรมบุญบารมีไว้มากเหมือนพวกที่อยู่ในเมืองหรือตามบ้านนอกบ้านนา เขาอยู่พอกินพอใช้ก็ดี ที่อยู่ที่พักพาอาศัยเครื่องใช้ไม่สอยอำนวยความสะดวกให้มีความสุข เรียกว่าคนเป็นคนที่ได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ เรียกว่าได้รับผลบุญจากชาติที่แล้วที่ได้สร้างเอาไว้..

...บัดนี้ เรามาเพิ่มพูนบุญบารมีของตน สร้างในชีวิตของเราที่เกิดใหม่ เรียกว่าคนเรานั้นเกิดมาหลายภพหลายชาติแล้ว บางคนนั้นก็เกิดใหม่ มาจากสัตว์เดรัจฉานบ้าง มาจากนรกบ้าง มาจากสวรรค์บ้าง แล้วแต่ว่าอำนาจคุณงามความดี ส่งผลให้ที่ได้ทำเอาไว้ เรียกว่ามาด้วยอำนาจของกรรม เราจึงเห็นคนเหลื่อมล้ำค่าสูงกว่ากัน ทำไมคนเรานี้ถึงมั่งมีต่างกัน คนร่ำรวยก็มี คนปานกลางก็มี คนทุกข์ยากลำบากก็มี ทำไมถึงเป็นแบบนี้คนเรา ก็อาศัยที่ว่าคนเรานั้นสร้างคุณงามความดีมาไม่เท่ากัน คนไหนทำความดีไว้มากก็มีความสุข สมบูรณ์มีเงินมีทอง มีสิ่งมีของมีรถเรือ เครื่องอำนวยความสะดวกให้มีความสุข เรียกว่ามาด้วยบุญของตนเอง บางคนมีปานกลางอยู่พอใช้พอสอย ก็พออยู่พอกินพอใช้ก็พออยู่ได้ บางคนนั้นแสนจนขาดหน้าขาดหลัง อาหารการกินก็ดี เครื่องใช้เครื่องสอยก็ดี รถเรือต่างๆที่อำนวยความสะดวกก็ขัดข้อง ไม่มี เขาเลยต้องเดินเอา จะไปนั่นไปนี่ก็มีความลำบากอยู่อย่างนั้น เพราะทำคุณงามความดีไว้น้อย ก็เลยไม่พร้อมไม่บริบูรณ์

.. เหตุฉะนั้น เราทั้งหลาย ถ้าผู้ใดได้ทำไว้แล้ว ก็อบอุ่นใจ อิ่มใจ มีความสุขใจ จึงเรียกว่าบุญ บุญคือความสุข ที่ได้รับความสุขก็เพราะอาศัยคุณงามความดี ที่อำนวยความสะดวกให้ได้รับความสุข บางคนมีรถมีเรือ ก็ใช้รถใช้เรือเดินทางไปได้สบาย คนมีสตางค์ไปทางเครื่องบินก็มี หรือเรือเดินทะเลก็มี นั่งไปสะดวกสบาย ไปเมืองนั่นเมืองนี้แล้ว มีเงินทองจับจ่ายก็สะดวกสบาย..สบาย เรียกว่าส่งผลอำนวยความสะดวกให้บุคคลที่ได้สร้างความดีเอาไว้มานั่นเอง ถ้าเรามาเห็นอย่างนี้ เราก็เข้าใจ เอ..คนเราเกิดมาด้วยกันนี่ เป็นอย่างนี้เอง ด้วยอำนาจของกรรมนี้เอง อยู่บ้านใดเมืองใด อยู่ประเทศไหนก็แล้วแต่ก็ไม่ต่างกัน ประเทศเมืองนอกก็มีคนร่ำรวย มั่งมีศรีสุขสมบูรณ์ มีที่อยู่พักอาศัยสมบูรณ์ก็มี มีคนทุกข์ยากลำบากก็มี ประเทศของเราที่เหมือนกัน

คนร่ำรวยก็มี คนปานกลางก็มี คนทุกข์ยากลำบากก็มีเหมือนกัน บ้านในเมืองใดประเทศไหนในโลกนี้เป็นมาด้วยอำนาจของกรรมทั้งนั้น ถ้าเราได้ศึกษาทางพระพุทธศาสนาเราก็จะรู้ว่า คนเรานี้ ทำความดีมาไม่เหมือนกันอย่างนี้เอง ก็จะได้สบายใจว่าเมื่อเราได้ทำความดีแล้ว เราก็จะได้บอญใจว่าเราจะกลับมาเกิดอยู่ภพใดชาติใด บุญกุศลก็จะอำนวยผลให้เราได้รับความสุขความสบาย ดังนั้นก็เรียกว่าอยู่ด้วยบุญด้วยกุศลด้วยกันทุกท่านทุกคน เมื่อเราเห็นอย่างนั้น เราก็ขยันหมั่นเพียรตั้งใจ มีศรัทธาเลื่อมใสในการทำคุณงามความดี ประกอบคุณงามความดีให้เกิดให้มีขึ้นแก่ตนเองไปเรื่อยๆ เหมือนกับคนสั่งสมเงินทองก็ดี ฝากธนาคารไว้ทีละน้อยๆก็จะมากขึ้น คนทำบุญก็เหมือนกัน ทำไปทีละน้อยๆ บริจาคทานอะไร อาหารการกินก็ดี เหตุฉะนั้นพวกเราทั้งหลายก็คิดดูให้เข้าใจ ก็จะเข้าใจว่าสร้างอะไรก็ได้รับผลเช่นนั้น สร้างผลบุญก็จะได้รับผลบุญ สร้างผลบาปก็จะได้รับผลบาป เราก็จะเห็นชัดเจนด้วยตาตนเอง ไปบ้านใดเมืองใดก็จะได้เข้าใจเรื่องแบบนี้ ก็จะได้ขยันหมั่นเพียรสร้างคุณงามความดีให้เกิดให้มีขึ้นแก่ตนเองได้มากๆก็จะอยู่ได้สบาย トラบใดที่เรายังไม่ถึงนิพพานเมื่อไหร่ ก็ยังกลับมาเกิดอีกอยู่ ก็จะได้รับผลบุญส่วนกุศล คุณงามความดีของตนที่ได้สร้างเอาไว้เอง เป็นเครื่องอำนวยผล ให้มีความสุข สะดวก ให้มีความสุข อันนี้เป็นเป้าหมายของพวกเราที่ได้ทำคุณงามความดี ผู้ที่มีน้อยก็จะเพิ่มขึ้น คนที่ทำมากขึ้นก็จะเพิ่มขึ้นตามอำนาจของการสร้างสมอบรมคุณงามความดีนั่นเอง ...ฉะนั้นเมื่อเรามีคุณงามความดี เราก็มีความสุข นึกขึ้นมาเมื่อไหร่ เราได้ทำความดีไว้ ก็มีมีความสุข อิ่มใจ เรียกว่าบุญ เมื่อเรามีความสุขอย่างนี้ ก็สามารถแผ่เมตตาไปให้ พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย อาตัง อา ม้า ปะป่า ญาติมิตรสหาย เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายก็ดี สมัยก่อนคุณพ่อคุณแม่ของพวกเราไม่ได้ทำบุญทำทานมากเหมือนกับพวกเรา ไม่สะดวกเหมือนเรา ต้องเดินไปวัดไปวาเอา มาสมัยเดี๋ยวนี้อะไรด้วยบุญกุศลของพวกเราสร้างเอาไว้ จึงได้รับความสะดวกสบาย จะไปไหนใกล้ไกลการคมนาคมสะดวกสบาย จะบินไปบ้านไหนที่ใดก็ได้ ก็เพราะบุญกุศลที่พวกเราได้ทำเอาไว้ เราจึงได้รับผลรับประโยชน์คุณงามความดีมีความสุขอย่างนั้น เมื่อมีความสุขก็ควรแผ่เมตตาส่งความสุขนี้ ให้สัตว์โลกที่ได้รับ ความลำบากตกทุกข์ได้ยาก ให้เขาได้รับผลบุญอนุโมทนาส่วนบุญกับพวกเรา เมื่อเขาได้รับแล้วถ้าเขามีทุกข์ก็จะพ้นทุกข์ ถ้ามีสุขก็จะสุขยิ่งขึ้นไป ก็อาศัยซึ่งพวกเรานี้แหละเป็นคนที่มีเมตตา ช่วยเพื่อนมนุษย์และสัตว์ทั้งหลายให้พ้นจากกองทุกข์ไปได้ เหตุฉะนั้นแต่บัดนี้ต่อไปเวลาหลับให้ตั้งใจแผ่เมตตาทุกท่านทุกคน..ตามเจตนาที่เราอุทิศให้..ขอเจริญพร..